

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 258/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť K. K., P., zastúpeného advokátom JUDr. M. T., P., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1274/2000, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. apríla 2012 doručená sťažnosť K. K., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. T., P., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1274/2000 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s príslušenstvom. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza aj to, že v namietanom konaní bolo porušené aj jeho právo

na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré však v návrhu na rozhodnutie ústavného súdu (v petite) neuviedol. Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone, a preto ústavný súd posudzoval sťažnosť sťažovateľa len z hľadiska namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy označeným postupom okresného súdu v namietanom konaní.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

«Dňa 18. 12. 2000 bola proti sťažovateľovi na Okresnom súde v Poprade podaná žaloba na vyporiadanie BSM jeho bývalou manželkou E. K. Konanie bolo vedené na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 9C/1274/2000. Uvedené konanie bolo právoplatne skončené až po vyše 10 rokoch od jeho začatia rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 1 Co/149/2010, 1 Co/150/2010 a to dňa 21. 3. 2011. Sťažovateľ podal proti rozsudku Krajského súdu Prešove pod sp. zn. 1 Co/149/2010, 1 Co/150/2010 dovolanie dňa 18. 4. 2011. ...

Predmetom vyporiadania BSM medzi sťažovateľom a jeho bývalou manželkou p. E. K. boli okrem bežných hnutel'ných vecí aj nehnuteľnosť - rodinný dom súp. č. 2863 postavený na parcele č. 626 o výmere 362 m² zastavané plochy a nádvoria, nehnuteľnosť zapísaná na LV č. 712 pre obec P., k. ú. S. a tak isto aj dlh z pôžičky v Slovenskej sporiteľni č. 618570752 v zostatkovej hodnote ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode vo výške 4.712,90,- €.

Keďže konanie na Okresnom súde v Poprade nebolo ukončené ani po štyroch rokoch od jeho začatia, tak sťažovateľ podal dňa 13. 5. 2004 sťažnosť na priet'ahy v súdnom konaní, ktorú adresoval Ministerstvu spravodlivosti SR, v ktorej popísal dôvody svojej sťažnosti a žiadal, o čo najrýchlejšie vyriešenie konania o vyporiadanie BSM. Dňa 4. 6. 2004 bola sťažovateľovi doručená odpoveď, v ktorej Ministerstvo spravodlivosti SR túto sťažnosť postúpilo predsedovi Okresného súdu v Poprade. ...

Sťažovateľ dňa 19. 5. 2006 podal na Okresnom súde v Poprade opätovne sťažnosť na prietahy v súdnom konaní pod č. k. 9C/1274/2000, v ktorej okrem iného uviedol, že na Okresný súd v Poprade v mesiaci február 2004 podal sťažnosť na prietahy v súdnom konaní pri riešení kauzy pod sp. zn. 9C/1274/2000, na ktorú dostal odpoveď od predsedu súdu, že tento nezistil také závažné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jej vyhodnotenie ako dôvodnej. Zároveň poznamenal, „že vzhľadom k množstvu agendy, ktorá napadla na tunajší súd a zaťaženosť jednotlivých senátov, nebolo možné zabezpečiť včasnejšie prejednanie veci“. Túto svoju sťažnosť zaslal aj Ministerstvu spravodlivosti SR.

Na túto v poradí už druhú sťažnosť odpovedal Okresný súd v Poprade a to listom zo dňa 12. 6. 2006 s tým, že opätovne nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyhodnotenie sťažnosti ako dôvodnej.

Ministerstvo spravodlivosti SR prípisom zo dňa 6. 6. 2006 túto sťažnosť postúpilo Okresnému súdu v Poprade. ...

Na základe sťažnosti sťažovateľa zo dňa 22. 6. 2006 adresovanej Ministerstvu spravodlivosti SR, ho Ministerstvo spravodlivosti SR svojim prípisom zo dňa 7. 7. 2006 odkázalo na podanie žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom Okresného súdu na predsedu Krajského súdu v Prešove. Sťažovateľ teda dňa 13. 7. 2006 podal sťažnosť na prietahy v konaní a postup predsedu Okresného súdu v Poprade podľa zákona č. 757/2004 Z. z.. Prevzatie tohto listu - sťažnosti sťažovateľa Krajský súd v Prešove potvrdil (dorúčením dňa 19. 7. 2006). Predseda kolégia Krajského súdu v Prešove vo svojej odpovedi zo dňa 13. 9. 2006 popísal jednotlivé úkony Okresného súdu v Poprade, ako aj Krajského súdu v Prešove a konštatoval, že v predmetnej veci neboli zistené subjektívne prietahy a odpoveď zo strany vedenia Okresného súdu v Poprade považoval za adekvátnu stavu vybavenia veci a že zákonný sudca konal bez akýchkoľvek prietahov. ...

Sťažovateľ sťažnosťou podanou dňa 2. 7. 2008 a doručenou Okresnému súdu v Poprade dňa 3. 7. 2008 podal opäť sťažnosť na prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 9C/1274/2000. Pričom tu už Okresný súd v Poprade vo svojej odpovedi zo dňa 17. 7. 2008 čiastočne uznal, že v prejednávannej veci sú prietahy a uviedol že sťažnosť sťažovateľa je čiastočne dôvodná. Okresný súd v Poprade uviedol, že znalec nepredložil v ním stanovenej lehote znalecký posudok, a že v prípade ak znalec nepredloží znalecký posudok do 31. 7. 2008, bude voči znalcovi uplatnené poriadkové opatrenie.

Sťažovateľ dňa 26. 5. 2009 podal opäť sťažnosť na prieťahy v konaní na znalecký posudok vedenom na Okresnom súde v Poprade sp. zn. 9C/1274/2000 kde uviedol, že uznesením Okresného súdu v Poprade č. 9C/1274/2000-380 zo dňa 28. 1. 2008 bolo nariadené znalecké dokazovanie na ohodnotenie rodinného domu a vzhľadom k tomu, že do dňa podania sťažnosti znalec nevykonal žiaden úkon pre znalecké ohodnotenie rodinného domu, vyjadril presvedčenie, že dochádza k zbytočným prieťahom v súdnom konaní. ...

Ministerstvo spravodlivosti SR prípisom zo dňa 10. 9. 2010 pod číslom konania: 16673/2010/51/ZT vyslovilo názor, že podnet sťažovateľa na prieťahy ohľadom súdneho znalca bol dôvodný za to, že bol nečinný. Ministerstvo spravodlivosti SR uviedlo, že „Prešetrením postupu znalca Ing. M. V. v predmetnom konaní bolo zistené, že menovaný znalec spôsobil bez vážnych dôvodov uznaných súdom prieťahy v konaní, v ktorom bol ustanovený“. ...

Uvedené konanie bolo právoplatne skončené až po vyše 10 rokoch od jeho začatia a to rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 1 Co/149/2010, 1 Co/150/2010 a to dňa 21. 3. 2011.

Sťažovateľ je toho názoru, že od začatia konania odo dňa 18. 12. 2000, od kedy podala p. E. K. žalobu proti sťažovateľovi o vyporiadanie BSM, až do právoplatného skončenia veci uplynulo už viac ako 10 rokov, súd na žiadosti a sťažnosti sťažovateľa reagoval príliš všeobecne a podľa neho nekonal tak, aby vec bola bez zbytočného prieťahu prejednaná a rozhodnutá, a to i napriek tomu, že vec podľa názoru sťažovateľa nebola právne ani fakticky zložitá (išlo o klasické súdne konanie o vyporiadanie BSM), správanie sťažovateľa žiadnym spôsobom nevytvorilo dlhodobú situáciu, ktorá by odôvodňovala prieťahy, ba naopak zbytočné prieťahy boli spôsobené pretrvávajúcou nečinnosťou, resp. sporadickou činnosťou Okresného súdu v Poprade, a tento neurobil žiadne potrebné opatrenia na to, aby bola vec v čo najkratšom čase prerokovaná a rozhodnutá. ...

Všetky možnosti zjednania nápravy boli vyčerpané, prieťahy v konaní už spôsobili nenapraviteľné nevýhody, a preto sťažovateľ žiada Ústavný súd SR, aby sa sťažnosťou zaoberal. Sťažovateľ podal dňa 18. 4. 2011 mimoriadny opravný prostriedok a to dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co/149/2010 a 1 Co/149/2010.»

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a následne nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa K. K., nar..., bytom P., občan SR na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Okresným súdom Poprade pod č. k. 9C/1274/2000 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi K. K., nar..., bytom P., občan SR, priznáva finančné zadostučinenie v sume 6.000,- € (slovom šesťtisíc eur), ktoré je Okresný súd v Poprade povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Poprad je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 261,82,- €, na účet právneho zástupcu sťažovateľa JUDr. M. T., vedeného v Č. a. s., č. ú.:... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedeného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu základného práva nečinnosťou tohto orgánu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušovanie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona

o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. marca 2009).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ namieta postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1274/2000, v ktorom podľa neho okresný súd porušil jeho základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosťou, ktorá bola ústavnému súdu doručená 25. apríla 2012, t. j. v čase, keď okresný súd už vo veci nekonal, pretože jeho rozsudok č. k. 9 C 1274/2000-567 zo 4. júna 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co/149/2010, 1 Co/150/2010 zo 16. februára 2011 nadobudol právoplatnosť 21. marca 2011, a teda k porušovaniu označených základných práv už v uvedenom konaní nemohlo dochádzať.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodov zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2012